

## Isten azt akarja, hogy önmagára tett esküjének a kedvezményezettje légy

Ige: 1Mózse 22: 1-19.

Tegnap Krisztus kiáltásáról hallottunk, azt, hogy kiáltásában benne van nemcsak Ábrahám, hanem mi magunk is. Ez a kiáltott ima, könyörgés és esedezés azt kéri Istentől, hogy minden félelmem és legnagyobb rettegésem vegye az Úr a kezébe és dicsőítse meg magát benne és általa. Tudjuk, hogy Isten meghallgatta és meghallgatja ezt a kiáltást. Megdicsőítettem és megdicsőítetem benne, - válaszolja. Mihelyst kimondta, már történik is szent nevének megdicsőítése.

Ma Isten kettős, vagy kettőzött kiáltásáról hallottunk. E történet csodája, hogy Ábrahám mindkettőt meghallotta. Mikor ez történt már, nem volt vele senki. Szolgái, akik egész életében önfeláldozó szeretettel segítettek a hegy lábánál maradtak. Izsák pedig az ő szeretett fia megkötözve, halálfélelemtől elnémultan, tétlenül állt a halálsoron sorsa beteljesülésére. Izsák ki volt szolgáltatva édesapja igeértelmezésének. A saját apja Isten-értelmezése köteleivel volt megkötözve.

Nemcsak a Mória hegyi oltáron volt ez így, hanem utána is, mindvégig. A Mória hegyén történtek után csak a kötelek változtak, ószövetségi kötelekből újszövetségi kötelekre cserélődtek, de az oltár, és a hozzá kötözött állapot megmaradt. Tudjuk, hogy Isten oltára nem emberkéz által épített oltár, ez az élő oltár pedig a Krisztus, az örökkévaló. Nincs olyan üdvözült, aki ne Krisztushoz lenne odakötözve, szervesen, organikusan Ő belé oltva.

Ábrahámnak tehát minden emberi befolyásolást félreállítva egyedük kellett meghallania az Úr kiáltását, kétszer is. Ha csak egyszer hallotta volna meg, végzetes lett volna, de ő, - csodák csodája – mindkettőt meghallotta! Először Isten ezt mondta neki:

- Áldozd fel, azaz add vissza nekem a te fiadat, akit te szeretsz, s vele együtt minden hozzá fűzött reményedet, álmodat, vágyadat, úgyszintén azokkal együtt teljes önmagad, a múltadat, jelenedet és a jövődet egyaránt!

Ábrahám odaadta, letette arra az oltárra, de amikor ezt a saját kezével és késével akarta véglegessé tenni, amikor ő maga akarta ezt a sorsát véghez vinni és beteljesíteni, a kiáltó Isten ezt nem engedte meg neki! Sem Ábrahám, sem én, sem te és senki sem lehet a saját sorsa betöltője, hanem egyedül az Úr! Egyedül Ő méltó, hogy teljhatalmával úgy rendelkezzen felettem és feletted, hogy betöltse jó sorsunkat. Meg van írva:

„Bízzad az Úrra a te dolgodat; és a te gondolatid véghez mennek.” Péld 16:3. „Hagyjad az Úrra a te utadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.” Zsolt 37:5. „Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök. Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik. Mert nem hagyod lelkemet a Seolban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson. Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké.” Zsolt 16:8-11. „Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne!” Zsolt 22:9.

Csodák csodája, hogy Ábrahám ezt felismerte. Ez a felismerés, ez a különös hallás vezette el Ábrahámot az önmagára esküdő Isten meghallására és megismerésére. Nemcsak az esküt, hanem a megesküdő Istent ismerte meg! Isten mindkét kiáltását meg kell hallanunk nekünk is!

- nem kedveztél a fiadnak, általa pedig magadnak sem, - mondta az Úr Ábrahámnak. Ennek újszövetségi folytatása Pál apostol által így szól:
- „Ki az ő tulajdon fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” Róma 8: 32.

- Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd neked sem kedvez.” Róma 11: 21.

Ki az, aki meghallja Őt, az egy élő Istent, aki nem kedvezett magának, saját tulajdon Fiának csak azért, hogy neked kedvezhessen? Minek kell történnie ezért a hallásért, látásért, ennek az igazságnak a befogadásáért?

Ábrahámnak fel kellett vinnie a fiát az Isten által megmutatott hegy csúcsára. Könnyű volt-e ez Ábrahámnak? A hegymászót, ha hirtelen egy veszélyes csúcs meghódításakor pánikfélelem keríti a hatalmába, bizonytalanná megrögzül, ami nemcsak neki, hanem a vele egy kötélen lévő társainak is végzetes lehet. Ábrahám maga is félt, de neki minden félelmével együtt meg kellett érkeznie arra a helyre, ahol az Úr várt rá. Amiképpen neki, úgy nekünk is meg kell érkezünk! Nekünk is át kell szelnünk a számunkra adott tér-időt és meg kell érkezünk a mi urunkhoz! Nem nézhetünk se visszafelé, sem a számunkra beláthatatlan jövőbe, hanem csak a következő lépésünkre koncentrálunk, melyet éppen meg kell tennünk!

Vegyük élet-halál komolyan! Isten nem mondott el mindent Ábrahámnak mindjárt az út elején! Elindította Ábrahámot, kísérté, tanácsolta a Szavával és a hangjával vezette, terelte lépésről lépésre. Ábrahámnak minden egyes lépésével azt kellett tennie, amit az Úr mondott, és pontosan azt! Mindig a legújabb utasításnak kellett engedelmessé válnia és nem az utolsó előttinek, vagy a hárommal az előttinek, mint a seregben, ahol mindig a legújabb parancs az érvényes és követendő, azt kell végrehajtani és megcselekedni!

Nincs olyan próba, melyen keresztül Istennek ne így kellene bennünket végig vezetnie! Ne kísérletezzünk az ellenkezőjével, azzal, hogy nélküle vágunk bele az ismeretlenbe, mert garantált a csúfos elbukás! Csak Istennek kedvezzünk! Amikor ő reá hallgatunk, Neki kedvezzünk, de általa valójában magunknak! Ha viszont magunkra hallgatunk, megvetjük Őt, s akkor Neki nem kedvezzünk, de általa magunknak sem!

Isten azt akarja, hogy önmagára tett örök esküjének a kedvezményezettje légy. Azt akarja, hogy megáldva megáldjon téged akár úgy is, hogy nagy sokasággá tesz. Ő azt akarja, hogy te az Ő áldása legyél e földön. Ő ezért nem kedvezett önmagának, se egyszülött Fiának, hanem odaadta értünk. Amennyiben te magad is mindenekelőtt és mindenekfelett egyedül neki kedvezel, ha Ő reá hallgatsz, akkor Fiával együtt mindent nekünk ad és megáldva megáld. Isten eme akaratának kész mindent alárendelni, a teremtett mindenséget úgy igazgatni, hogy te az Ő áldottja legyél. A kérdés már csak az, hogy társulsz-e te ehhez az akarathoz? Akarod-e te is a te Urad és Istened akaratát?

Amikor Izrael ezt a társulást megvetette, Isten is lemetszette őket a törzsről, hogy új ágakként bennünket oltson a fába, - tanítja Pál apostol. Ha tehát nekik nem kedvezzük őket letörte a törzsről, veled is megteszi, ha nem hiszel, ha megveted és nem engedelmessé válsz az Ő szavának és Igéjének. Az engedelmesség pedig ott kezdődik, hogy hallani akarod az Úr Szavát. Minden istentisztelet úgy kezdődik ebben a templomban, erről a szószékről, hogy hallgassuk meg az élet beszédét, az örök élet Igéjét, mely által mennyei Atyánk keresi a mi szívünket, szól és beszél hozzánk, keresve keres, hogy megtalálja, a szívünkre beszéljen és önmagához tereljen, míglen magérkezünk hozzá. Kedvezzünk hát az ő beszédének! Jöjjünk el őt hallgatni! Ámen.